

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Koruhely Péter (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II. rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. március 18. napján kelt 65.P.20.761/2014/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperesnek az I. rendű alperes szerkesztésében, a II. rendű alperes üzemeltetésében működő ... internetes oldalon ...-én „...” címmel megjelent írásban foglalt közlések okán előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívására 36.000 forint illetéket.

A kereseti kérelmet az Smtv. 12. § (1) bekezdésének szabályozása, valamint a PK 12. számú állásfoglalás rendelkezései alapján bírálta el.

A kereset tárgyává tett írás címét és a cikk tartalmát összefüggésében értékelve azt állapította meg, hogy a cikk címe nem teljes mértékben fedi a valóságot, miután a köteles beszólással kapcsolatosan a felperes részéről felhangosításra bizonyítottan nem került sor. Tényként - a felperes által is elismerten - az volt megállapítható, hogy ... mikroportja által felvett jelek közé illesztette be a felperes a kameramikrofonja által rögzített jeleket. A két mikrofon által rögzített felvétel

minőségbeli különbségét mutatta ki a ... blogban közölt ábra is. Erre a szerkesztésre figyelemmel az elsőfokú bíróság megítélése szerint a ... blog nem fogalmazott a valóságtól eltérően akkor, amikor azt közölte, hogy manipulálták a nagygyűlésről szóló beszámolót. A ... beszédébe illesztett jobb minőségű felvétel bejátszása ugyanis a nézőben azt a látszatot keltette, hogy az adott bekiabálást a nyilatkozó szónok is hallotta, hallhatta. Ezt követően ... magyarázkodásra kényszerült, a felperes közvetítéséből tájékozódó néző pedig a tudósítás alapján nem volt abban a helyzetben, hogy megítélhesse azt, hogy a szónok hallotta, hallhatta-e a bekiabálást. A felperes akkor tett volna eleget a tárgyilagos tudósítás követelményének, ha mindkét felvétel egymást követő lejátszása alapján a nézőt olyan helyzetbe hozza, hogy szembesülhessen azzal, hogy a tömegből elhangzott kijelentésnek milyen hangereje volt, az a szónok oldaláról mennyiben volt hallható. Ezzel szemben a felperes a két mikrofonról származó jel összekeverésével úgy tudósított a néző felé, hogy a mikroportról leadott, jól érzékelhető beszéd közben a kameraállásból jól hallható bekiabálást ugyanolyan hangerővel elhangzó, a nyilatkozó által is hallható kijelentésként tüntette fel. Mindezt az alperesi cikk ha nem is megfelelő megfogalmazással, de valósághűen tárta fel, gyakorlatilag a köteles bekiabálás felhangosított lett azáltal, hogy a néző nem volt abban a helyzetben, hogy megítélje azt, hogy a nyilatkozó politikus milyen hangerővel hallhatta az adott bekiabálást. Megítélése szerint a különböző minőségű felvételek egymás mellé helyezésének eredményeként a beszólás egy távoli bekiabáláshoz képest felhangosított szövegrészként is értékelhető. A tudósítás elsősorban az adott bekiabálást és az arra történő pártelnöki reakciót mutatta be, arra helyezve a hangsúlyt, hogy mi hangzott el és erre mit reagált a szónok. Miután a néző számára nem adott tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy kevert felvételtől van szó, a néző azt gondolja, hogy azt hallotta, amit a szónok is hallott, hallhatott, hiszen a szónok reagált is erre.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű alperest a saját szerkesztett írásába beillesztett, link útján elérhető blogbejegyzés tartalmáért is szerkesztői felelősség terheli, miután szabad döntése, hogy az olvasói számára elérhetővé teszi-e az adott blogon közölt információkat, azonban - a fentiekből következően - tekintettel arra, hogy sem a cikk címe, sem annak bevezetője, de a blogbejegyzés vonatkozó szövegrésze sem volt valótlan, a sajtó-helyreigazításra irányuló keresetet alaptalannak találta és azt elutasította. Utalt arra is, hogy a felperes mint hírgyártó, ekként közéleti tevékenységet végző szerv a tevékenységére vonatkozóan megfogalmazott kritikát nagyobb mértékben köteles eltűnni.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek megfelelő döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság tévesen kezelte véleményként a cikk címében írtakat, miután az egyértelműen olyan tényállítás, amelynek valóságát az alperes nem igazolta.

Elismerte, hogy a „Kötelet!” bekiabálás valóban kiemelkedik a szövegből, azonban hivatkozott arra, hogy a cikk többi része azt az érzetet kelti, hogy ... nem is hallhatta

a bekiabálást, mert az felhangosítás nélkül nem is volt hallható, ezzel az írás alkalmazott vágási technikáját bizonyíték koholásaként állítja be. Ezzel szemben a kameramikrofon által felvett eredeti felvételen mindenfajta beavatkozás nélkül is tisztán hallható a „Kötelet!” bekiabálás, így a cikk írója teljességgel valótlan tényt állított.

Hivatkozott arra, hogy a kameramikrofon érzékenysége nagyobb, mint a szóközi mikrofoné, az utóbbi nem alkalmas a környezeti zajok rögzítésére. A két felvétel emiatt különbözik egymástól és nem azért, mert a bekiabálás nem volt hallható a szóköz helyéről.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy a felerősítés és a más felvétel beapplikálása olyan tényállítás, amelynek valóságát az I. rendű alperes semmivel nem igazolta, valótlan tényállítás esetén sajtó-helyreigazításnak van helye. Erre nem a cikkíró által megtett, a beavatkozásra vonatkozó minősítése ad okot, hanem annak ténye, hogy az I. rendű alperes nem igazolta azt, hogy a műsorszám során felhangosítás, megengedhetetlen visszaélés történt volna.

Az a tény pedig, hogy a bekiabáló a kamerától és a szóközektől egyforma távolságra helyezkedett el, gyakorlatilag kizárja annak lehetőségét, hogy ... ne hallja a bekiabálást. Ezt erősíti meg az is, hogy más bekiabálás hiányában csakis a „Kötelet!” beszólásra reagálhatott a szóköz, a „Börtön” szó csak a pártelnök reakcióját követően hangzott el.

Az I-II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helytálló tényállást állapított meg, abból okszerű következtetést levonva, a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelő döntést hozott, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kereset tárgyává tett cikk „...” címét illetően a bíróságnak az Smtv. 12. § (1) bekezdésének rendelkezései alapján abban kellett állást foglalnia, hogy a címben szerepel-e olyan tényállítás, ami valótlan és ekként megalapozza a helyreigazító közlemény közzétételét.

A másodfokú bíróság egyetértett az első fokon eljáró bíróság azon álláspontjával, miszerint önmagában a „Kötelet!” bekiabálás kameramikrofon által rögzített hangfelvételének bevágása a ... mikroportja által rögzített felvétel anyagába a televízió műsor nézőjében azt az érzetet kelti, hogy a szóköz ugyanúgy hallotta a bekiabálást, mint ő maga. Ekként függetlenül attól, hogy a cím szóhasználatával szemben valójában nem felhangosítást alkalmazott a felperes, az általa alkalmazott hangtechnikai megoldás alkalmas volt arra, hogy a „Kötelet!” beszólásnál jóval erősebben hallható kameramikrofonos bejátszás eredményeként az átlagnézőben azt a benyomást keltse, hogy ugyanilyen hangosan jutott el a bekiabálás a szóközökhöz is.

Tekintettel arra, hogy a „Kötelet!” beszólás a mikroportos közvetítés anyagába vágva jóval erősebben volt hallható a felperes által leadott felvételen, a cikk címében megjelölt „felhangosította” állítás önmagában valótlannak nem tekinthető még abban az esetben sem, ha valójában nem felhangosítást, hanem hangmérnöki vágást alkalmazott a felperes. Ugyanez a megállapítás vonatkozik a felperes által kifogásolt „A „Kötelet!” kiáltást felhangosítva illesztettek vissza egy részt a ... beszédéről készült felvételbe a ... szerkesztői” bevezető szövegrészre is.

A cikk további részében írt, a felperes által sérelmezett kitételek a másodfokú bíróság megítélése szerint olyan véleménynyilvánításként értékelhetők, amelyek sajtó-helyreigazításra nem adnak alapot, tekintettel arra, hogy azok nem minősülnek minden alapot nélkülöző véleménynek még abban az esetben sem, ha valójában nem a hang felerősítéséről vagy más felvétel eredeti felvételbe történő applikálásáról volt szó. Az, hogy az írás bármelyik változat megvalósulását manipulációnak minősítette, ugyancsak olyan véleménynyilvánítás, amely nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát. Utal a másodfokú bíróság arra is, hogy a felperes műsorvezetője a vendégekhez idézett kérdésében maga is az adott rész felhangosításáról beszél.

Mindebből következően sem a kereset tárgyává tett cikk címében, sem annak vitatott kitételeiben, sem pedig a ... blog bejegyzésében szereplő közlések vonatkozásában nem volt helye sajtó-helyreigazításnak.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A pervesztes felperes az alperesi kiadó javára a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidő mellett köteles a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján meghatározott összegű fellebbezési költség megfizetésére. Pervesztessége okán ugyancsak köteles a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán előlegezett jogorvoslati illeték megfizetésére az állam javára, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében írtakra is.

Budapest, 2014. szeptember 30.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő